

Nevladina organizacija Mighty Earth objavila je 26. ožujka izvješće o strašnim posljedicama trenutnog EU sustava proizvodnje mesa, mlijeka i jaja u onim zemljama, posebno u Latinskoj Americi, koje imaju jaku proizvodnju stočne hrane.

U izvješću stoji kako Europska unija uvozi 27.8 milijuna tona soje iz Južne Amerike godišnje te ističe strašne uvjete u kojima se proizvodi. Masivna deforestacija u svrhu oslobađanja mjesta za sadnju - više od 8 milijuna hektara u posljednjih 12 godina - stvorila je ekvivalent od 3,024 milijuna tona ugljičnog dioksida te tako direktno ugrozila rijetke vrste i krhke ekosustave. Prema podacima Svjetske banke, upotreba poljoprivrednih kemikalija - naročito glifosata - povećana je za 1000% u posljednjih 20 godina zbog uzgoja GMO soje; što je rezultiralo zagađenjem vode, zraka i tla te izazvalo katastrofalne posljedice na zdravlje lokalnog stanovništva. Nevjerojatnih 19% smrtnih slučajeva u Argentini uzrokovano je rakom zbog nesrazmjernog rasporeda područja uzgoja soje.

Ova užasna stvarnost izravni je uzrok velikih i licemjernih kontradikcija u samom vrhu politike Europske unije po pitanju GMO-a. Te kontradikcije su u velikoj mjeri nevidljive građanima EU-a jer ne utječu na označavanje hrane. Kako bismo ih sasvim vidjeli, trebali bi se zadubiti u priču koja govori o više od 70 GMO usjeva koji su dopušteni na teritoriju EU-a u obliku stočne hrane.

Uzmimo za primjer varijaciju soje koju prodaje američka multinacionalna tvrtka Dow AgroSciences. Ova vrsta soje, poetskog naziva "DAS68416-4", genetski je konstruirana tako da podnosi upotrebu dvaju herbicida: glufosinat-amonij i 2,4D.

Ovi herbicidi imaju, kao i svi herbicidi uostalom, negativan učinak na okoliš i čitavu biološku raznolikost. To je još naglašenije u slučaju kada se upotrebljavaju uz vrste koje su otporne na njih. Doista se pokazalo da, ukoliko ne predstavljaju rizik za njihov vlastiti usjev, poljoprivrednici koriste veće količine tih proizvoda. Pritom ne uzimamo u obzir moguće kombinirane učinke glufosinata i 2,4 D na okoliš.

Nadalje, sumnja se kako navedeni herbicidi imaju negativne utjecaje na zdravlje. Europska agencija za sigurnost hrane je tijekom evaluacije iz 2005. godine istaknula da glufosinat pokazuje reproduktivnu toksičnost: slijedom toga će navedeni proizvod biti uklonjen s teritorija EU-a. 2,4 D ima metabolit koji može uzrokovati negativne metaboličke i genotoksične učinke i koji se, kao i 2,4-D, navodi kao "moguće kancerogen, temeljeno na neadekvatnim dokazima kod ljudi i ograničenim dokazima u eksperimentima nad životinjama" od strane Međunarodne agencije za istraživanje raka Svjetske zdravstvene organizacije.

U svjetlu ovih informacija, jasno je kako ova soja nikada ne bi bila dopuštena za uzgoj u EU - bilo bi negodovanja civilnog društva, a većina država članica odbila bi njegovu kultivaciju na

svom teritoriju (kao što je to slučaj s kukuruzom Mon810). Ipak, soji DAS68416-4 je dopušteno ući u EU putem uvoza, kao i brojnim toksičnim i štetnim za okoliš GM vrste prije nje. Samo u posljednje tri godine dozvoljeno je 18 novih GM usjeva za ulazak na tržište EU-a!

Njihova uporaba u hrani je iznimno marginalna, budući da su građani EU-a dokazali svoje duboko ukorijenjeno odbijanje GMO-a, ali zato će biti hrana našim kravama, svinjama i peradi – čija se proizvodi (meso, jaja, mlijeko) neće označiti kao GMO. EU izgleda kao da joj je ugodno s činjenicom da bi druge zemlje mogle uništiti njihovo vlastito okruženje i otrovati vlastite poljoprivrednike i ruralno stanovništvo, kako bi nam omogućili održavanje naše neodržive proizvodnje životinja.

Tijekom proteklih 36 mjeseci, Europski parlament je 23 puta prigovorio ovim uvoznim dozvolama i uskoro će opet glasovati po pitanju GM šećerne repe. Unatoč nedostatku političke potpore Europskog parlamenta ili država članica, nedemokratski i nerazumljiv proces donošenja odluka (vidi naš članak o ovoj temi) znači da je odluka obično u rukama Europske komisije.

Srećom, postoje rješenja za ovu neprihvatljivu situaciju. Za početak, trebamo preseliti proizvodnju proteinskih usjeva iz bivših tropskih šuma ili savana, kako bismo potaknuli proizvodnju proteinskih usjeva u EU; osobito dodavanjem leguminoznih biljaka pri rotaciji usjeva i bolje iskorištavanje pašnjaka. Ovo su neki od ciljeva izvješća o kojem će se uskoro glasovati u Europskom parlamentu. Razvijajući proizvodnju europskih ne-genetski modificiranih proteinskih usjeva, riješit ćemo mnoge probleme iznesene u izvješću Mighty Earth i značajno smanjiti naše negativne učinke na klimatske promjene, istovremeno potičući lokalna tržišta hrane za životinje koja nisu ekološki ili socijalno destruktivna. Također, vrijeme je da se potrošačima omogući utjecaj kroz slobodan izbor po tom pitanju, na način da se konačno krenu označavati mlijeko, meso i jaja koja dolaze od životinja hranjenih GMO-om. Provođenje ovog dobro uspostavljenog zahtjeva Kluba zastupnika Zelenih/ESS-a u Europskom parlamentu uklonit će se dimna zavjesa koju neke zemlje članice koriste kako bi odobrile uvoz GMO-a u EU istovremeno odbacujući njihov uzgoj na vlastitom teritoriju.

Zaključno, moramo ponovno razmotriti naš model uzgoja životinja: industrijski uzgoj životinja destruktivan je za okoliš i zajednicu, a neprofitan za poljoprivrednike u Europskoj uniji. On služi samo interesu agro-kemijske industrije i interkontinentalne trgovine robom. Nova Zajednička poljoprivredna politika EU-a konačno treba podržavati sustave koji služe građanima, uključujući i potrošače i poljoprivrednike.

Izvor: croenergo.eu